

## പ്രഥമവും അന്തിമവുമായ പുരുഷാർത്ഥം

ഇന്ന് പരിധിയില്ലാത്ത ബാബ പരിധിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന, പരിധിയില്ലാത്ത ബുദ്ധിയും പരിധിയില്ലാത്ത ദൃഷ്ടിയും പരിധിയില്ലാത്ത ചിന്തയുമുള്ള പരിധിയില്ലാത്ത സേവാധാരികളായ ശ്രേഷ്ഠരായ കുട്ടികളുമായി സാകാര സ്വരൂപത്തിൽ, സാകാര വതനത്തിൽ പരിധിയില്ലാത്ത സ്ഥാനത്തിരുന്ന് കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. മുഴുവൻ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അഥവാ ഈ പഠനത്തിലെ നാലു വിഷയങ്ങളുടെയും മൂല സാരം ഈ ഒരൊറ്റ വാക്കാണ് - പരിധികൾക്കപ്പുറം. പരിധിയില്ലാത്തത് എന്ന വാക്കിന്റെ സ്വരൂപമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുക - ഇതാണ് ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതുമായ പുരുഷാർത്ഥം. ബാബയുടേതാവുക എന്നാലർത്ഥം മർജീവയായി മാറുക. ഇതിന്റെയും ആധാരം ദേഹത്തിന്റെ പരിധികളിൽ നിന്നും പരിധിയില്ലാത്ത ആത്മസ്വരൂപത്തിലുള്ള സ്ഥിതിയാണ്. അവസാനം ഫരിസ്താ സ്വരൂപമായി മാറുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥവും എല്ലാ പരിധിയുള്ള ബന്ധങ്ങൾക്കും ഉപരിയായി ഫരിസ്തയായി മാറുകയെന്നാണ്. അപ്പോൾ ആദിയിലെയും അന്ത്യത്തിലെയും പുരുഷാർത്ഥവും പ്രാപ്തിയും, ലക്ഷ്യവും ലക്ഷണവും, സ്മൃതിയും സമർത്ഥതയും രണ്ടും സ്വരൂപത്തിൽ എത്രത്തോളമുണ്ട്? ആദി മുതൽ അവസാനം വരെ ഏതെല്ലാം പ്രകാരത്തിലുള്ള പരിധികൾ കടന്നു കഴിഞ്ഞു, അഥവാ ഇനി കടക്കാനുണ്ട് - ഈ ലിസ്റ്റ് നല്ല രീതിയിൽ അറിയാമല്ലോ, അല്ലേ. സർവ്വ പരിധികളും കടന്ന് പരിധിയില്ലാത്ത സ്വരൂപത്തിൽ, പരിധിയില്ലാത്ത വീട്ടിൽ, പരിധിയില്ലാത്ത സേവാധാരിയായി, സർവ്വ പരിധികൾക്കും മേൽ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കുന്ന വിജയി രത്നമാകുമ്പോഴാണ് അന്തിമ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവീ സ്വരൂപമായി തീരുന്നത്.

പരിധികൾ അനേകമുണ്ട്, പരിധിയില്ലാത്തത് ഒന്നേയുള്ളൂ. അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള പരിധികൾ എന്നാലർത്ഥം അനേകം 'എന്റെ' 'എന്റെ' യെന്നാണ്. 'എനിക്ക് ഒരേയൊരു ബാബ, രണ്ടാമതാരുമില്ല' - ഈ പരിധിയില്ലാത്ത 'എന്റെ'യിൽ അനേകം 'എന്റെ'കൾ ലയിച്ചു ചേരും. വിസ്താരം സാരസ്വരൂപമാകും. വിസ്താരമാണോ ബുദ്ധിമുട്ട് സാരമാണോ ബുദ്ധിമുട്ട്? ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും പാഠമെന്താണ്? 'പരിധികൾക്കപ്പുറം'. ഈ അവസാന ലക്ഷ്യത്തിന് എത്ര സമീപമായിട്ടുണ്ട്, ഇതൊന്ന് പരിശോധിച്ചു നോക്കൂ. പരിധികളുടെ ലിസ്റ്റ് മുന്നിൽ വച്ച് പരിധികൾ എത്രത്തോളം കടന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് നോക്കൂ. ലിസ്റ്റ് വർണ്ണിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. എത്രയോ പ്രാവശ്യം കേട്ടു കഴിഞ്ഞ കോപ്പികളുടെ നോട്ട് എല്ലാവരുടെയുമടുത്തുണ്ട്. എല്ലാവരുടെയുമടുത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതലുള്ള സാധനം ഡയറികളും കോപ്പികളുമായിരിക്കും. എല്ലാവർക്കും അറിയുകയും ചെയ്യാം, നല്ലതു പോലെ വർണ്ണിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇതിന്റെ ജ്ഞാതാക്കളുമാണ്, വക്താക്കളുമാണ്. ഇനി ബാക്കിയെന്താണ്? ബാപ്ദാദ എല്ലാ ടീച്ചേഴ്സിന്റെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കാറുണ്ട്. ബാപ്ദാദയുടെയടുത്ത് വീഡിയോ ഇല്ലേ, നിങ്ങളുടെ ലോകത്ത് അതിപ്പോഴല്ലേ ഉണ്ടായത്. ബാപ്ദാദ തുടക്കം മുതലേ വതനത്തിലിരുന്ന് വീഡിയോ കാണുന്നുണ്ട്, കേൾക്കുന്നുണ്ട്. വർണ്ണിക്കുന്നതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ രൂപം കണ്ട് ബാപ്ദാദ ആശംസകൾ നൽകുകയാണ്. കാരണം ബാപ്ദാദയുടെ ഒരു പോയന്റിനെ ഭിന്ന-ഭിന്ന രമണീകമായ രൂപത്തിൽ വർണ്ണിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ പറയാറില്ലേ - അച്ഛൻ, അച്ഛൻ തന്നെയാണ്, പക്ഷെ കുട്ടികൾ അച്ഛന്റെയും തലക്കു മുകളിലാണ്. ഇപ്രകാരം കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ കുട്ടികൾ ബാബയുടെയും ശിരസ്സിനു മുകളിലാണ്. ബാക്കി ഫോളോ ചെയ്യാൻ എന്താണുള്ളത്? മൂന്നാമത്തെ സ്റ്റേജാണ് കടന്നു പോവുക. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏതെങ്കിലുമേതെങ്കിലും പരിധിയുള്ള മതിലുകളെ കടന്നു പോകാൻ സാധിക്കാതെ ചിലർ തങ്ങി നിൽക്കുന്നു, ചിലർ ഉടക്കി നിൽക്കുന്നു. കടന്നു പോകുന്ന ചിലരെ ലക്ഷ്യത്തിനു സമീപത്തായി കാണുന്നുണ്ട്. ഏതൊരു പരിധിയെയും കടന്നു പോയി എന്നതിന്റെ ലക്ഷണം എന്തായിരിക്കും കാണപ്പെടുക, അഥവാ അതിന്റെ അനുഭവമെന്തായിരിക്കും? കടന്നു പോകുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്, കടന്നു പോയി, ഉപരാമമായി. ഉപരാമമാകുക തന്നെയാണ് കടന്നു പോയതിന്റെ ലക്ഷണം. ഉപരാമ സ്ഥിതി എന്നാൽ പറക്കുന്ന കലയുടെ ലക്ഷണമാണ്. പറക്കുന്ന പക്ഷിയായി മാറി കർമ്മത്തിന്റെ കല്പവൃക്ഷ കൊമ്പിൽ വന്നിരിക്കും, കർമ്മം ചെയ്ത ശേഷം പറക്കുന്ന കലയുടെ സമർത്ഥ സ്വരൂപത്തിൽ പറന്നു പോകും. കർമ്മരൂപമാകുന്ന കൊമ്പിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ കൂടുങ്ങി നിൽക്കില്ല. കർമ്മബന്ധനത്തിൽ കൂടുങ്ങി എന്നാലർത്ഥം പരിധികളുടെ കൂടിനകത്ത് കൂടുങ്ങിയെന്നാണ്. സ്വതന്ത്രൻ പരതന്ത്രനായി മാറി. കൂട്ടിലെ പക്ഷിയെ ആരെങ്കിലും പറക്കുന്ന പക്ഷി എന്നു പറയുമോ, ഇല്ലല്ലോ. ബാബയുടെ പറക്കുന്ന പക്ഷികളായ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ ഇടയ്ക്കിടക്ക് ദുർബ്ബലരായി മാറി കല്പവൃക്ഷത്തിന്റെ ഭിന്ന-ഭിന്ന കർമ്മങ്ങളാകുന്ന കൊമ്പുകളുടെ ബന്ധനത്തിൽ കൂടുങ്ങി പോകുന്നു. പിന്നെയെന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? കഥ കേട്ടിട്ടില്ലേ. പരിധികളെ മറികടന്നു പോകുവാനുള്ള ശക്തിയില്ല എന്ന് ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത്. ഈ കല്പവൃക്ഷത്തിൽ നാലു പ്രകാരത്തിലുള്ള കൊമ്പുകളുണ്ട്.

എന്നാൽ അഞ്ചാമത്തെ കൊമ്പ് വളരെ ആകർഷണീയമാണ്. ഗോൾഡൻ (സ്വർണ്ണം) , സിൽവർ (വെള്ളി), കോപ്പർ (ചെമ്പ്), അയൺ (ഇരുമ്പ്), പിന്നെ സംഗമം ഡയമണ്ട് (വജ്രം) കൊമ്പാണ്. വജ്രമായി മാറുന്നതിനു പകരം കൂട്ടികൾ വജ്രത്തിന്റെ കൊമ്പിൽ തുങ്ങി പോകുന്നു. സംഗമയുഗത്തിലേതാണ് സർവ്വശ്രേഷ്ഠം കർമ്മം. ഈ ശ്രേഷ്ഠം കർമ്മമാണ് വജ്രത്തിന്റെ കൊമ്പ്. എന്നാൽ സംഗമയുഗത്തിലെ എങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠം കർമ്മവുമാകട്ടെ, പക്ഷെ ശ്രേഷ്ഠം കർമ്മത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ കൂടുങ്ങി പോയാലോ, അതിനെ മറ്റൊരു വാക്കിൽ സ്വർണ്ണ ചങ്ങലയെന്ന് പറയാറുണ്ട്. ശ്രേഷ്ഠം കർമ്മത്തിലും പരിധിയുള്ള കാമനകൾ, അതാണ് സ്വർണ്ണ ചങ്ങല. കൊമ്പ് വജ്രത്തിന്റെതായാലും, ചങ്ങല സ്വർണ്ണത്തിന്റെതായാലും ബന്ധനം ബന്ധനം തന്നെയല്ലേ. ബാപ്റ്റാദ എല്ലാ പറക്കുന്ന പക്ഷികൾക്കും സ്മൃതി നൽകുകയാണ് - സർവ്വ ബന്ധനങ്ങളെയും അതായത് സർവ്വ പരിധികളെയും കടന്നു പോകുന്നവരാകൂ.

ഇന്നത്തെ വിശേഷ ഗ്രൂപ്പ് ഗോപാലന്റെ മാതാക്കളുടേതാണ്. ഇത്രയും വലിയ ഗ്രൂപ്പിനെ കണ്ട് ഗോപാലനും സന്തോഷിക്കുകയാണ്. ബാപ്റ്റാദ മധുര മധുരമായ മാതാക്കളോട് "വന്ദേ മാതരം" പറയുകയാണ് കാരണം പുതിയ സൃഷ്ടിയുടെ സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തിൽ ബ്രഹ്മാബാബയും മാതാവാകുന്ന ഗുരുവിനു മുന്നിൽ എല്ലാം സമർപ്പണം ചെയ്തു. ഈ ഈശ്വരീയ ജ്ഞാനത്തിന്റെ വിശേഷത അഥവാ നവീനത തന്നെ ശക്തി അവതാരത്തെ മുന്നിൽ നിർത്തിയതാണ്. മാതാവിനെ ഗുരുവായി കാണുന്ന സമ്പ്രദായം സ്ഥാപിക്കുക, ഇതാണ് നവീനത. അതുകൊണ്ടാണ് ഓർമ്മചിഹ്നത്തിലും ഗോമുഖത്തെ പൂജിക്കുന്നതും കീർത്തനം പാടുന്നതും. നിങ്ങൾ പരിധിയുള്ള അമ്മമാരല്ല, പരിധിയില്ലാത്ത ജഗത് മാതാക്കളാണ്, ലഹരിയില്ലേ! ജഗത്തിന്റെ മംഗളം ചെയ്യുന്നവരാണ്, ജഗത്തിന്റെ മംഗളകാരി എന്നാൽ വിശ്വമംഗളകാരി. വെറുതെ വീട്ടു കല്ല്യാണകാരി അല്ലേല്ലോ? വീട്ടു കല്ല്യാണകാരി എന്നു കീർത്തനം എവിടെയെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? വിശ്വമംഗളകാരി എന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ പരിധിയില്ലാത്ത അമ്മമാരുടെ സംഘടന ശ്രേഷ്ഠം സംഘടനയായില്ലേ. മാതാക്കൾ അനുഭവീ മുർത്തികളാണ്. കുമാരിമാർക്ക് ചതിക്കുഴികളിൽ വീഴാതിരിക്കുവാൻ പരിശീലനം കൊടുക്കേണ്ടി വരും. അമ്മമാർ അനുഭവിക്കുകയായതു കാരണം പരിധിയുള്ള ചതികളിൽ വീഴില്ല, അങ്ങനെയല്ലേ! ഭൂരിഭാഗവും പുതിയവരാണ്. പുതിയ പുതിയ കൊച്ചു കുട്ടികളോട് കൂടുതൽ സ്നേഹം ഉണ്ടാകും. ബാപ്റ്റാദ എല്ലാ മാതാക്കളോടും "വന്നാലും" എന്നു പറഞ്ഞ് സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണ്. ശരി.

ഇപ്രകാരം പരിധിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന, സദാ പറന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷികൾക്ക്, പറക്കുന്ന കലയിൽ പറക്കുന്നവർക്ക്, സദാ അന്തിമ ഫരിസ്താ സ്വരൂപത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നവർക്ക്, ബാബക്കു സമാനം സദാ കർമ്മ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും കർമ്മാതീതമായവർക്ക്, ലക്ഷ്യത്തിനു സമീപത്തായിട്ടുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

**സേവാധാരികളെ പ്രതി :-** ബാപ്റ്റാദ നിമിത്ത സേവാധാരികളായ എല്ലാ കുട്ടികളെയും ഏതു രൂപത്തിലാണ് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? നിമിത്ത സേവാധാരി എന്നാൽ ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്യുന്നവർ. ബാബയും സേവാധാരിയായിട്ടാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ഏതെല്ലാം ഭിന്ന ഭിന്ന രൂപങ്ങളുണ്ടോ അതെല്ലാം സേവനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ ബാബയുടെ വിശേഷ രൂപം സേവനത്തിന്റേതാണ്. നിമിത്ത സേവാധാരിയെന്നാൽ ഫോളോ ഫാദർ ചെയ്യുന്നവർ. ബാപ്റ്റാദ ഓരോ കുട്ടിയെയും ഈ ദൃഷ്ടിയിലൂടെയാണ് നോക്കുന്നത്. ബാപ്റ്റാദയുടെ സേവന കാര്യത്തിൽ ആദി രത്നങ്ങൾ അല്ലേ. ബാപ്റ്റാദക്ക് എല്ലാവരുടെയും വിശേഷതകൾ അറിയാം. ജനിച്ച്പ്പോഴേ വരദാനം ലഭിക്കുക, ഇതും ഡ്രാമയിലെ ഹീറോ പാർട്ടാണ്. നോക്കുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാവരും സേവാധാരികൾ തന്നെയാണ്, എന്നാൽ ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ വരദാനം ലഭിക്കുക, വേണ്ട സമയത്ത് നിമിത്തമായി തീരുക, ഇതെല്ലാം ചിലരുടെ മാത്രം വിശേഷതകളാണ്. ആവശ്യ സമയത്ത് സേവനത്തിൽ കൂട്ടാളിയായി തീരുക, അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾ സദാ വേണ്ടപ്പെട്ടവരാണ്. ഓരോരുത്തരിലും അവരവരുടെ വിശേഷതകളുണ്ട്. ഓരോരുത്തരുടെയും വിശേഷതകൾ വർണ്ണിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ എത്ര സമയം വേണം. പക്ഷെ ഓരോരുത്തരുടെയും വിശേഷത സദാ ബാപ്റ്റാദക്ക് മുന്നിലുണ്ട്. ഓരോരുത്തരിലും എത്ര വിശേഷതകൾ ഉണ്ട്, എപ്പോഴെങ്കിലും തന്നെത്താൻ ഒന്നു നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? വിശേഷതകൾ ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടേതാണ്, പക്ഷെ ബാപ്റ്റാദ വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക് ഒരേയൊരു കാര്യത്തിന്റെ സ്മൃതി നൽകുകയാണ്, അതേതു കാര്യമാണ്? ആരെല്ലാം സേവനത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് എപ്പോൾ ഇറങ്ങി വരുന്നു, പ്ലാനുണ്ടാക്കുന്നു, അത് പ്രാക്ടിക്കലാക്കുന്നു, അപ്പോഴെല്ലാം ബാപ്സമാൻ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തതിനു ശേഷം പ്ലാനുണ്ടാക്കൂ, എന്നിട്ട് അത് പ്രാക്ടിക്കലാക്കൂ. ഏതുപോലെ ബാബ എല്ലാവരുടെയുമാണ്, ഒരാളും പറയില്ല - അത് ഇന്നയാളുടെ അച്ഛനാണ്, ഇന്നയാളുടെതല്ല എന്ന്, മറിച്ച്

എല്ലാവരും പറയും, ഇത് എന്റെ അച്ഛനാണ്. അതുപോലെ നിമിത്ത സേവാധാരികൾ എങ്ങനെയായിരിക്കണം? അവരുടെ വിശേഷത തന്നെ എല്ലാവർക്കും തോന്നും, അനുഭവപ്പെടും - ഇവർ ഞങ്ങളുടെതാണ്. നാലോ അഞ്ചോ പേരുടെതാണ്, ഞങ്ങളുടെതല്ല എന്ന് തോന്നരുത്. ഞങ്ങളുടെതാണ് എന്ന് നാവുകൊണ്ട് പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും, മനസ്സിൽ ഇവർ ഞങ്ങളുടെതാണ് എന്ന് വരണം. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് ഫോളോ ഫാദർ. എല്ലാവർക്കും സ്വന്തമാണെന്ന തോന്നലുണ്ടാകണം. ഇതാണ് ബാബയുടെ ആദ്യ ചുവട്. ഇതാണ് ബാബയുടെ വിശേഷത. ഓരോരുത്തരുടെയും മനസ്സിൽ നിന്നും "എന്റെ ബാബ" എന്ന് വരുന്നു. നിന്റെ ബാബ എന്നൊരേക്കിലും പറയാറുണ്ടോ? അപ്രകാരം ഇതെന്റെ പരിധിയില്ലാത്ത സഹോദരനാണ്, സഹോദരിയാണ്, ദീദിയാണ്, ദാദിയാണ് എന്നൊക്കെ എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ നിന്നും ശുഭ ആശീർവാദമുണ്ടാകണം. ഇവർ എന്റെയാണ്, കാരണം എവിടെ താമസിക്കുന്നവരായാലും വിശേഷ ആത്മാക്കൾ പരിധിയില്ലാത്തവരാണ്. നിമിത്തമായി സേവാരത്നം എവിടെ വേണമെങ്കിലും താമസിക്കൂ, പക്ഷെ പരിധിയില്ലാത്ത സേവനത്തിനു നിമിത്തമായവരാണ്. പ്ലാനുണ്ടാക്കുന്നത് പരിധിയില്ലാത്തതാണോ അതോ അവരുടെ സ്ഥാനത്തിന്റേതാണോ. അങ്ങനെ ചെയ്യാറില്ലല്ലോ അല്ലേ! പരിധിയില്ലാത്ത പ്ലാനുണ്ടാക്കുന്നു, ദേശ വിദേശങ്ങളുടെയെല്ലാമുണ്ടാക്കുന്നു, അല്ലേ! അപ്പോൾ പരിധിയില്ലാത്ത ഭാവന, പരിധിയില്ലാത്ത ശ്രേഷ്ഠ കാമന - ഇതാണ് ഫോളോ ഫാദർ. ഇപ്പോൾ ഇത് പ്രാക്ടിക്കലായി അനുഭവിച്ചറിയൂ. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും വയസ്സായവരാണ്. വയസ്സായവർ എന്നാലർത്ഥം അനുഭവി. അനുഭവി ആത്മാവെന്നാൽ. പ്രായമേറിയവർ. അനേകം കാര്യങ്ങളുടെ അനുഭവികൾ. എത്ര അനുഭവങ്ങളാണ്. ഒന്ന് സ്വന്തം അനുഭവങ്ങൾ, രണ്ട് അനേകരുടെ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ അനുഭവിച്ചവർ. അനുഭവി ആത്മാവെന്നാൽ പ്രായം ചെന്നവർ. പ്രായം ചെന്ന ഒരാളെ പരിധിയുള്ള കണക്കനുസരിച്ചും അച്ഛനെന്നും വല്ലാത്തൊന്നുമൊക്കെയാണ് വിളിക്കുക. അതുപോലെ പരിധിയില്ലാത്ത അനുഭവി എന്നാലർത്ഥം എല്ലാവർക്കും സ്വന്തം എന്നു തോന്നണം.

സഹയോഗി ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റിസം സദാ സഹയോഗത്തിനു മറുപടിയായി സ്നേഹം നൽകുന്നു. സഹയോഗിയാണെങ്കിൽ സദാ സ്നേഹത്തിനു പാത്രമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് നൽകുന്നതെന്തായിരിക്കും, എല്ലാവർക്കും സ്നേഹം നൽകും. എല്ലാവർക്കും തോന്നണം ഇയാൾ സ്നേഹത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരമാണ്. ഓരോ ചുവടിലും, ഓരോ ദൃഷ്ടിയിലും സ്നേഹം അനുഭവപ്പെടണം. ഇതു തന്നെയാണല്ലോ വിശേഷത. അങ്ങനെയുള്ള പ്ലാനുണ്ടാക്കൂ. ഞാനെന്തു ചെയ്യണം? വിശേഷ ആത്മാക്കളുടെ വിശേഷ കടമ എന്താണ്? വിശേഷ കർമ്മം എന്താണ്? അത് സാധാരണതയിൽ നിന്നും ഭിന്നമായിരിക്കണം. സമാനതയുടെ ഭാവനയായിരിക്കണം, പക്ഷെ കാണപ്പെടേണ്ടത് ഇവർ വിശേഷ ആത്മാവാണ് എന്നായിരിക്കണം. ഓരോ ചുവടിലും വിശേഷത അനുഭവപ്പെടണം. അപ്പോൾ വിശേഷ ആത്മാവാണെന്ന് എല്ലാവരും മാനിക്കും. വിശേഷ ആത്മാവെന്നാൽ വിശേഷപ്പെട്ട് ചെയ്യുന്നവർ. വെറുതെ പറയുന്നവരല്ല, ചെയ്യുന്നവരാണ്. ശരി.

മഹാവീരന്മാരായ കുട്ടികൾ സദാ ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരിക്കും, കാരണം അവരുടെ മനസ്സ് ആരോഗ്യമുള്ളതാണ്. ശരീരം കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനസ്സിൽ രോഗമുണ്ടെങ്കിൽ രോഗി എന്നു പറയപ്പെടും. അഥവാ മനസ്സ് നിരോഗിയാണെങ്കിൽ സദാ ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരിക്കും. ശേഷശയ്യയിലെ വിഷ്ണുവിനു സമാനം ജ്ഞാനം മനനം ചെയ്ത് ഹർഷിതരായിരിക്കും. ഇതാണ് കളി. സാകാര ബാബ വിഷ്ണുവിനു സമാനം ഒരു കാലിൽ മറ്റേ കാൽ കയറ്റി വച്ച് കളിക്കുമായിരുന്നില്ലേ. എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും നിമിത്ത മാത്രം കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിലൂടെ സ്മരിച്ച് സ്മരിച്ച് മനന ശക്തിയിലൂടെ കുറെ കൂടി സാഗരത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്ക് പോകുവാൻ അവസരം ലഭിക്കും. സാഗരത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്കു പോയാൽ തീർച്ചയായും പുറമേ നിന്നും അപ്രത്യക്ഷമാകും. അപ്പോൾ മുറിയിലല്ലായിരുന്നു, സാഗരത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലായിരുന്നു. പുതിയ പുതിയ രത്നങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ അടിത്തട്ടിലേക്കു പോയിരിക്കുകയായിരുന്നു.

കർമ്മഭോഗത്തെ ജയിച്ച് കർമ്മയോഗിയുടെ സ്റ്റേജിലിരിക്കുന്നവരെ പറയാം വിജയി രത്നമെന്ന്. സദാ സ്മൃതിയിലുണ്ടായിരിക്കണം, ഇത് കർമ്മഭോഗമല്ല, മറിച്ച് പുതിയ ലോകത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള യോജനയാണ്. കർമ്മഭോഗം കാരണം ഒന്ന് ഇരിക്കുവാൻ സമയം കിട്ടുന്നു, ഒന്നിരുന്നിട്ടെന്തിനാണ്? പുതിയ യോജനയുണ്ടാകണം. കട്ടിൽ പ്ലാനിംഗിന്റെ സ്ഥാനമായി മാറും.

**മാതാക്കളുടെ ഗ്രൂപ്പിനോട് :-** സ്വയം ഭാഗ്യ നക്ഷത്രമായി തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി എല്ലാവർക്കും അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടോ? ഈ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രത്തെ കണ്ടാണ് അതുപോലെയായി തീരുവാൻ മറ്റ്

ആത്മാക്കൾക്ക് പ്രേരണ ലഭിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള നക്ഷത്രങ്ങൾ അല്ലേ! നക്ഷത്രത്തിന്റെ തിളക്കം ഇടയ്ക്ക് കുറയാറില്ലല്ലോ? അവിനാശിയായ ബാബയുടെ അവിനാശിയായ നക്ഷത്രങ്ങളല്ലേ. സദാ ഏകരസത്തിലാണോ അതോ ഇടയ്ക്ക് പറക്കുന്ന കലയിലും ഇടയ്ക്ക് നിൽക്കുന്ന കലയിലുമാണോ? യുഗം സദാ പറക്കുന്ന കലയുടെ യുഗമാണ്. പറക്കുന്ന കലയുടെ സമയത്ത് ആരെങ്കിലും കയറുന്ന കലയിലാണെങ്കിൽ പോലും ശോഭിക്കില്ല. സഞ്ചരിക്കുവാൻ വിമാനം ലഭിക്കുമ്പോൾ മറ്റു വാഹനങ്ങളിലുള്ള സഞ്ചാരം ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? അതുകൊണ്ട് പറക്കുന്ന കലയുടെ ഈ സമയത്ത് താഴേക്ക് വരല്ലേ. സദാ മുകളിൽ തന്നെയിരിക്കൂ. കൂട്ടിലെ പക്ഷികൾ അല്ല, കൂട് എന്നേ തകർന്നു കഴിഞ്ഞു, അതോ ഇനിയും മൂന്നാല് അഴികൾ ബാക്കിയുണ്ടോ?

ഒരു കമ്പി ബാക്കിയിരുന്നാൽ പോലും അത് പിടിച്ച് വലിക്കും. 10 ചരടുകൾ മുറിഞ്ഞു, ഒരെണ്ണം ബാക്കിയുണ്ട്, എങ്കിൽ ആ ഒരെണ്ണം അതിനു നേർക്ക് ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സകല ചരടുകളും മുറിച്ചു കളയുന്ന, എല്ലാ പരിധികളെയും മറി കടക്കുന്ന പരിധിയില്ലാത്ത പറക്കുന്ന പക്ഷി പരിധികളിൽ കൂടുങ്ങില്ല. 63 ജന്മം പരിധികളിൽ കൂടുങ്ങിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ഒരു ജന്മം പരിധികളിൽ നിന്നും പുറത്തു വരു, പരിധികളിൽ നിന്നും പുറത്തു വരുവാൻ ഈയൊരു ജന്മം മാത്രമേയുള്ളൂ. സമയത്തിനനുസരിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. എഴുന്നേൽക്കേണ്ട സമയത്ത് ഒരാൾ ഉറങ്ങിക്കിടന്നാൽ നല്ലതായി തോന്നുമോ? അതുകൊണ്ട് സദാ പരിധികൾക്കുപരിയായി പരിധിയില്ലാത്തതിലിരിക്കൂ. മാതാക്കൾ അവിനാശിയായ മാംഗല്യ തിലകം തൊട്ടിരിക്കുകയാണ്. ലൗകികത്തിൽ മാംഗല്യത്തിന്റെ ലക്ഷണം തിലകമായിരിക്കുന്നതുപോലെ അനശ്വരമായ മാംഗല്യമെന്നാൽ സദാ സ്മൃതിയുടെ തിലകം തൊട്ടിരിക്കണമെന്നാണർത്ഥം. അങ്ങനെയുള്ള സുമംഗലി സദാ ഭാഗ്യവതിയാണ്. കല്പ കല്പത്തെ ഭാഗ്യശാലി ആത്മാവാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഭാഗ്യമാണ്, ഈ ഭാഗ്യത്തെ ആർക്കും തട്ടിപ്പറിക്കുവാനാവില്ല. സദാ അധികാരി ആത്മാക്കളാണ്, വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരികളാണ്, വിശ്വരാജ്യം നിങ്ങളുടെതായി കഴിഞ്ഞു. രാജ്യം നിങ്ങളുടെ, ഭാഗ്യം നിങ്ങളുടെ, ഭഗവാൻ നിങ്ങളുടെ - അങ്ങനെയുള്ളവരെയാണ് അധികാരി ആത്മാവെന്ന് പറയുക. അധികാരിയാണെങ്കിൽ അധീനതയുണ്ടാവില്ല.

**പ്രശ്നം:-** നിങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ സമ്പാദ്യം അളവറ്റതും അവിനാശിയുമാണ്. എങ്ങനെ?

**ഉത്തരം:-** നിങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള സമ്പാദ്യമാണ് നേടുന്നത്- അത് ആർക്കും തട്ടിപ്പറിക്കുവാനാവില്ല. ഈ സമ്പാദ്യം മൂലം യാതൊരു പ്രശ്നങ്ങളുമുണ്ടാവില്ല. മറ്റു സമ്പാദ്യങ്ങളിൽ ഭയമുണ്ടാകും. ഈ സമ്പാദ്യം ആരെങ്കിലും തട്ടിയെടുക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമാണ്, കാരണം അവരും സമ്പന്നരായി മാറും. തട്ടിപ്പറിക്കുവാൻ വരുന്നവരോട് നിങ്ങൾ പറയും - എടുത്തോളൂ. അതിലൂടെ ഒന്നുകൂടി സേവനം നടക്കും. അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള സമ്പാദ്യം നേടുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളല്ലേ. ശരി. ഓം ശാന്തി.

**വരദാനം :-** സേവനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ഫലം കഴിച്ചുകൊണ്ട് ഏവർ ഹെൽത്തി, വെൽത്തി, ഹാപ്പി (ആരോഗ്യവാനായി, സമ്പന്നനായി, സന്തുഷ്ടനായി) യായിരിക്കുന്ന സദാ സന്തുഷ്ടരായി ഭവിക്കൂ.

പുത്തൻ പഴങ്ങൾ കഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആരോഗ്യമുള്ളവരായിരിക്കുമെന്ന് ഇഹലോകത്തിൽ പറയാറുണ്ട്. ഫലങ്ങളാണ് ആരോഗ്യത്തിനുള്ള സാധനമെന്നു പറയുന്നു. കുട്ടികളായ നിങ്ങൾ ഓരോ സെക്കന്റിലും പ്രത്യക്ഷഫലം കഴിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ സുഖ വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചാൽ പറയൂ- അവസ്ഥ വളരെ സുഖമാണ്, നടത്തം ഫരിസ്തകളുടേതാണ്, ഞങ്ങൾ ഹെൽത്തിയാണ്, വെൽത്തിയാണ്, അതുകൊണ്ട് ഹാപ്പിയാണ്. ബ്രാഹ്മണർ ഒരിക്കലും ഉദാസീനരാകാൻ പാടില്ല.

**സ്തോഗൻ :-** പവിത്ര ആത്മാവ് സ്വച്ഛതയുടെയും സത്യതയുടെയും കണ്ണാടിയാണ്.